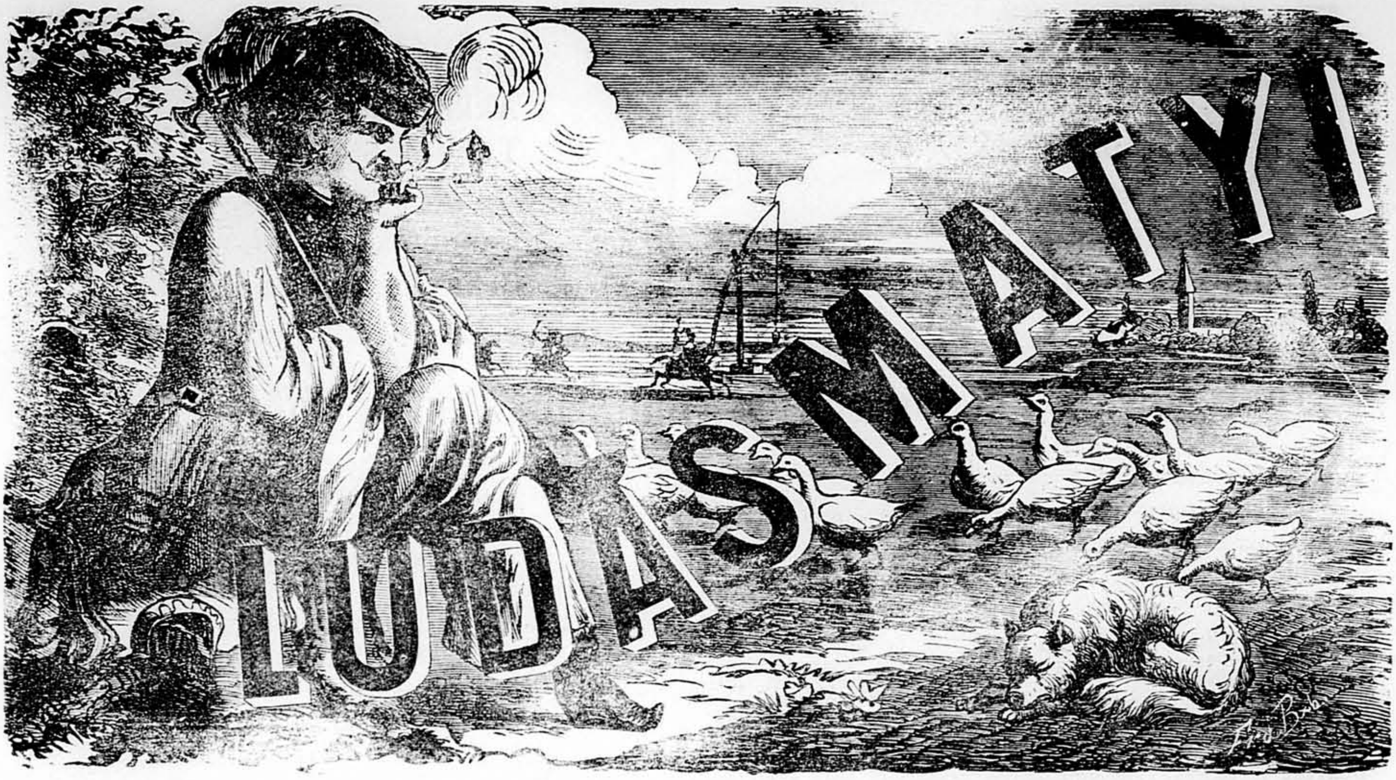

VII. ÉVFOLYAM. Megjelenik minden vasárnap. Ára félévre 3, egész évre 6 frt.	Az előfizetési pénz a KIADÓHIVATALBA városháztér 6. sz. alá küldendő.	Pest, márt. 2. 1873. 9-ik szám.	GYÜJTŐKNEK öt előfizető után tiszteletpéldány jár. Egyes példány ára helyben 10 kr.	Szerkesztői iroda: Városháztér 6. sz. ide küldendő mindenféle kézirat, mely »LUDAS MATYINAK« van szánva.

Irányi Dánielnek

ajánlva

A vallásszabadság és polgári házasságról szóló törvényjavaslatának elfogadása alkalmával 1873. február 27-én.

El van hát fogadva,
El hatvanegy vokssal
Törvényjavaslatod.
Mit oly hévvel védtél
Testté lesz az ige,
Legforróbb óhajod.

„Vallásszabadság“ és
„Polgári házasság“
Nagy eszmék hatalma...
Romba dől ettől az
Infallibilitás
Korhadt birodalma.

A magyar parlament
Fennkölt szellemének
Fényes jelét adta...
Csak aztán Trefort ur
E szép határzatot
Ne tegye ad acta.

Meg fogjuk látni most
Ál-liberalismust
Szinlel-e kormányunk?
Vagy a civilizált
Korral futó világ
Szinvonalán állunk?

Tőletek függ tehát
Piros bársonyszéken
Ülő miniszterek!
Égig emeljen vagy
Lesujtson porig a
Nemzeti kegyelet?

Ha őszinték vagytok,
Akkor elárasztunk
Tündöklő sugárral..
De ha hypokriták
Lennétek ezuttal,
Befecskendünk sárral.

Ludas Matyi

Hasli Múzes thodomángyos, phulithikális és khültüi levele.

Khedves Matyi!

Minden nevezetes önnepi napokban, mellek ránk nézve volami kölönösséggel birják, teszünk odj: hodj khivánnyuk edjmásnok szives áldásokat, vadj phedig fogunk elü a pennáját, s ödvözölünk edjmásot gratuláczhiunális levelekben. Én ezekhet tartuk mind igen szhép szukásuknak, a miért is sohasem el nem molasztok edj alkalmát sem, hodj ezekben eleget ne tegyem. Odjan azért a mustani ürüm önnepekre valú nézvést is fogaggy thülem khedves Motyi, az én gratuláczhiunál levelét, a mi hangozza ógy:

Tút Vilmus óramnak
Khuválog a djomra.
Az aphetitossa
El vadjon rumulva.
Minisztheri székben
Nem ölhette szépen:
Nadjon szédülthe a
Feje thetejében.

Mert ette rettentü
Suk usztrák cuspájzut,
Khüzigazgatásbul
Retirálus rákut,
S választás tengerbül —
Mely veres és — véres...
Rimséges edj phúkut,
Mi van szűvevénjes.

Azírt, hodj bukását
Megelőzzön szépen,
Elnyujtóztat magát
Nyoszolya fenéken —
S keserves „l e m o n d o k“
Szót a mint kimungya,
Legürdüli nálla
Kurtinális punyva.

Pumpás dulug! jól van!
Csak hodj ü elmenthe!
Suk enczhembeczhemtül
Madjarurszág — mentve...
Jú jelek motatnak
Magokat az égen —
Thübb ilyesekben is
Az isten segéljen
Bennönket ez évben!

Ulvasuk ójsági lapokbul, hodj Amáde spanyul khirál is megunt már asztat, hodj a kurtes ujan nadjon régen spanyulviaszkulja neki elürül udj, mint hátoról, minélfugvást igen ukus ember modjára, aszondott edj nútában hodj:

Fugj be kucsis! a kucsiba,
Addig menjönk, mig nincs hiba...
Mig ez a gitáros nemzet
Békét hagy szegény fejemnek.

És mikur eszt a nutát elzüngült, fugatt elő az ü khurunáját, fül tett asztat a phúczikra, s ógy ott hagyutt ütet, mintha az csak edj khokaczhus ulasz sajt lette volna.

Motyilében! de becsölök eszt az Amadeusz khirálot! hodj vonolja félre, és ogyan fülér üküllel aszt, mikhép: thübbet éri a buldug edjczerü, csündes és zavartalan élet a gyakran és legthübbszür véres rubinthuktul ragyugú khiráli khurunánál.

Odjan azért meg nem állhatok, hodj edj szhép deákus versben el ne mongyak rúla hodj:

Minden gyűlölt uralkudú
Odj tegyen mint Amadeus!
A khi phedig nem idj theszi —
Verjen meg asztat a — Deus!

Nem tagadhatok, mikép a fülütt is thartum nagy ürümét mogamban, hodj a spanyul kurtes nem igen aggóggya a miatt, hodj idj megkhiráltalanittatott, s kimundott a — küztársaságut.

Bárcsak lenne ürük,
Nodj, erős e khurmán,
És ne thámaszkudná
Magát meg az urrán.
Lenne a szobadság
Béke, s jólét magva.
S mások is tehetnék
Szert erre a magra.

Szivembül khivánok
a thudós
Hasli Múzes m. k.
madjar izraelitó natoral poéta.

Egy vándor ezres.

A napokban egyik hirhedtebb pénzváltó üzletébe egy szőke országos képviselő lépett be.

Bankár: Mivel szolgálhatok nagyságodnak?

Képviselő: Van önnek egy egészen uj ezres bankója?

Bankár: Szolgálhatok vele, tessék egészen uj, még kézen sem forgott.

Képviselő: Sziveskedjék ön ezen tiz darab százasért kicserélni.

A bankár megolvasá a százasokat, a képviselő pedig tárczájába dugá az ezrest s azzal távozott.

Másnap délután ugyanezen banküzlet előtt egy uri fogat áll meg, a kocsiból egy szép barna delnő száll ki és nyit be a banküzletbe.

Bankár: Kezét csókolom méltsád! parancsolni méltóztatik..?

Delnő: Kérem önt ezt az ezrest felaprózni.

Bankár: Százasokra vagy ötvenesekre?

Delnő: Vegyest, azaz hogy kérek 100 forintért tizeseket is.

A bankár nézi az ezrest, hogy nem hamis-e? s látja, hogy ugyan azon uj bankó.. az a szám, mit X. képviselő váltott nála. A bankár nagy szemeket mereszt, hol a delnőt nézi, hol az ezrest, alkalmasint ez a gondolat fordulhatott meg agyában: kölcsön kapta-e ez az ifju nő ezt az ezrest vagy...? No de egy bankárnak nem szükség az effélét kutatni, felaprózta tehát az ezrest a kivánt pénzjegyekkel. A szép delnő egy mosolylyal fizetvén meg a szivességet, távozott.

Hogy ki az a képviselő és delnő — a már szerkesztői titok, a kiváncsi publikumnak csak annak kijelentésével szolgálhatunk, hogy az illető képviselő telivér jobboldali, a szép asszony pedig a főváros előkelő köreiben jól ismert urnő.

No ez a jobboldali mameluk aztán könnyen rászavaz b. Podmaniczky által beadott azon javaslatra, hogy a képviselők napi dijakat ne kapjanak.

Az elveszett casino.

(Szerző maga sem tudja, hogy hősköltemény-e vagy hőstelen, hanem mégis talán ó magyar ballada.)

Harangoznak nyolcra, a tarokknak vége,
Indul hazafele a casino népe,
Jobboldali Káros, baloldali Palya
A nagy sárban pocsban lassacskán ballaga...
Hogy történt? mért történt, eltalálni nehéz
Utközben a két ur egymással összevész.
Erre Palyát Káros szálkardra kihivja,
Káros hasát aztán Palya kihasitja.
Jobboldali népség öszvefut e hirre
S nagy tervet komponál hős Palya vesztire.
El is határozza Káros kis csapatja:
Hogy a casinoból Palyát kicsapatja;
Palya ezen szegény, majd az eszét veszti
Jobboldal kicsapná, a bal nem ereszti.
Erősb lévén Palya, mint Károsnak pártja,
Ez utóbbi bölcsen végre is belátja:
Hogy biz a hős Palyát ők ki nem csaphatják
Tehát a casinót en massa ott hagyják.
Állás alá mennek s ott határozzák el:
Hogy a jobboldalnak külön casino kell.
Nosza kvártély után összejárják, futják
A városnak minden zegét, minden zugját.
Hasztalan keresnek, hasztalanul járnak,
Casinonak való helyet nem találnak.
A keresés közben eltelik két hónap...
Nagy elismeréssel végre is igy szólnak:
„Szamarak vagyunk, hogy oly soká keressük.
Itt a polgári kör — mokráktól elvesszük.“
E felfedezésre nagy az öröm náluk,
Összecsattan kezük, galoppot jár lábuk.

Csillagtalan éj száll a sáros utcára,
Jobboldal elindul végzetes utjára.
Mokrakör ajtaját felfeszitik s nyitják
A butort szépen az udvarra szállitják.
Aztán létrát hoznak s vakoló kanalat,
Régi mésztől kezdik vakarni a falat.

Más nap reggel a mint a körbe menének
Mokra atyafiak, majd hanyatt esének,
Akkorát bámultak a történt dolgokon,
A vakolókat oszt kitolják az ajtón.

A jobboldal elment ekkép hosszu orral,
De a mokrák ellen dühös bosszut forral,
Biróhoz szaladnak, s annál bevádolják
Hogy casinójukat elvették a mokrák.
Másfelől meg ezek nyujtják panaszukat,
Az urak feltörték a casinójukat.

Zavarban a biró, végre tollát veszi
Az ügy tárgyalását szent György után teszi.
Addig a mokráknak lejár haszonbére . .
S akkor majd az urak ülhetnek helyére.

Igy kell mindkét félnek igazságot tenni,
A biró lelkét igy nem nyomhatja semmi.
Hanem a jobbpártnak van szörnyü sirása
Csipkebokor leszen György napig szállása.

Fáj a jobboldalnak négyszeres bukása,
Füstbement bizottmány s követválasztása.
Futts a petitio, oda van a szállás
Könyörülj sorsukon Saxenfelder Márjás.

A kultusz

I. Hushagyó kedd napján
Reformpárt vezére!
Servita atyákhoz
Gyónásra betére.

II. Gyónás után pedig
Schvarcz a reformátor
Megy az országházba
Lévén ma orátor.

III. Napirend: a vallás-
Ügyérnek budgetje.
Nem találja szónok
Azt teljesen rendbe.

IV. A bizottsággal hát
Kissé összepöröl,
A közoktatási
Költségből mért töröl?

eform hőse.

V. Másik szavában már
Trefortnak hizeleg,
Hogy a v a l l á s t szóval
Sem emlitette meg.

VI. Szélmalom-harc lévén Gyula szónoklata,
Hahotában tört ki a ház hangulata.

VII. És mert a kormánynak
Bókokat is csapott,
Trefort minisztertől
Cukedliket kapott.

VIII. Végre Korhadt Mihály
E nap emlékére:
In nomine Dei
Hamut szórt fejére.

Fővárosi életkép.

Farsang utolsó vasárnapján d: u: 5 órakor a házasság szent frigyével két szerető sziv köttetett öszve örökre a lutheránus templomban.

Esküvő után az Arany sas vendéglő egyik földszinti termében gazdag lakoma várta a násznépet.

A vendéglő kapujánál egy ifju nő — karján egy körülbelöl tiz hónapos szép kis gyermekkel — járt kelt fel s alá s mozdulata és arcvonásaiból kilátszott, hogy vár valakire.

Egyszer csak mondja a kapus, „no itt jönnek a lakadalmasok,“ s pillanat mulva kint terem a kapu alatt pincér, háziszolga, szobaleány, hogy láthassa az érkező násznépet. A járó kelő közönség kiváncsisága is fellőn fokozva, az is megállott bámulni.

Az érkező első fiákker amint megáll, a vendéglő kapussa készséggel nyitja ki a kocsi ajtaját; a kocöiból a boldog vőlegény pattan ki, a még boldogabb menyaszonyt gyöngéden emelve karjára.

E percben azon ifju nő, karján a szép kis gyermekkel s villámló lesujtó szemekkel állja utját a házas párnak, s oly hangon, mely a bámészkodóknak szivéig hatott, kiáltja a vőlegényre mutatva:

„Nézd kis fiam Vilmos! ez a gaz ember itt a te édes apád, hogy verje meg őt a bosszuló isten mind a két kezével.“ Az utó szavakat már a sirástól fuldokolva ejté ki az ifjunő, folyvást átkot szórva a vőlegény után, ki menyaszonyát rohamosan cipelé magával a lakoma helyére.

Kiváncsi voltam én is, ki a fentebbi jelenetnek szemtanuja voltam megtudni a vendégségnél felszolgáló pincérektől, ugyan minő étvágya volt a menyaszonynak és vőlegénynek?

A pincér azt mondá, hogy az egész lakoma alatt nem szólottak egymáshoz egy sót se.

No ennek a házaspárnak ugyan keserük lehetnek a mézeshetek.

A falu pennája.

A falubau van egy ház —
Jegyző uram háza,
Meglátszik a falán, hogy
Már sokat megáza.

Kidőlt, bedőlt oldala
Likas mint a rosta,
Falairól a meszet
Az eső lemosta.

Tetején kandikál be
A napnak sugára,
Ezen kastélyban lakik
A falu pennája.

A mily fura ez a ház
Olyan a lakója:
Vézna, száraz egy alak,
Hosszú mint a gólya.

És ha nevet, szakasztott
Olyan mint a mókus,
Mindamellett ez az ur
Roppant filozófus.

Mert a disznó torokban
Paprikázott sózott
Szalonnától kolbásztól
Sohasem irtódzott.

Bölcsessége szép jelét
Kitüntette sokszor,
De legjobban az által,
Hogy nem félt a bortól.

Borral keresztelkedett,
És bor között éle, —
Bizonyitja legjobban
Piros orra vége.

Kancsó mellett találjuk
Vendégit a háznak,
Biró és harangozó
Ott politizálnak.

Nagyban foly a diskurszus
Tüzeskednek már is..
Az asztalon pompázik
A nagy kalamáris.

Hetvenkedik a biró,
Kaszál keze, lába:
Azt mondja, hogy nincs bölcsebb
A faluban nála.

„Csak én“ - mond mellétverve
A falu pennája.
S tollát nagy büszkén mártja
Kalamárisába.

Dehogy mártja! beüti,
Hogy a penna vége
Eltompult, és most lőn csak
Nagy a jegyző mérge.

S nagy mérgében ugy vágja
Székén hanyatt magát —
Hogy azonnal szörnyet halt
Kitörvén a nyakát.

* * *

Igy élt, igy halt bor között
A falu pennája.
Harangozó és biró
Busulnak utánna.

Borsszem Jankó mint bizonyitó körülmény egy bankó-hamisitási pörben.

A napokban egy nevezetes bankjegyhamisitási pör tárgyaltatott a pesti fenyitő törvényszék előtt. Két főszemely szerepelt e pörben, egyik bizonyos Tatár Károly mülakatos, ki a lemezeket készitette, a másik Török Ferenc megbukott compossessor, ki aztán a bankót csinálta.

Tatár bevallott mindent, Török pedig tagadott makacsul mindent s midőn a végtárgyaláson még azt is megtagadná, hogy Tatárt valaha ismerte, azt mondja Tatár egész komolyon a birák ellöt:

„Ne higyjen a tekintetes törvényszék ennek az embernek, hiszen ez ugy hazudik, mintha csak a Borsszem Jankóból olvasná.“

Persze még a méltóságos komoly arcu birák is elmosolyodtak Tatárnak fentebbi szavaira, s hogy Tatárral egy véleményen is voltak, igazolja a kimondott itélet, mely szerint Török, habár mindent makacsul tagadott is, 15 évi fogságot kapott.

Baranyai szikrák.

Miből keletkezett a tanitók megesketése Baranyában.

Azt mondja a szentirás: „az asszonyok pedig hallgassanak a gyülekezetben“, azonban Z... község érdemes lelkészének az ő kedves nyelvelő oldalbordája, miután nem volt theologus, a szentirás ezen intelmére bizony nem sokat szokott hajtani, s a presbiteri ülések alkalmával a tiszteletes asszony végzé az elnöki tisztet, az ő szava dönt, a tárgyalt ügyben ő mond vétót vagy igent.

Egy izben a z...i tanitó idéztetett a presbiterium elé. Tiszteletés asszony tudván jól, hogy a tanitó olyan fogas fickó, a kitől bizony könnyen kitelik, hogy fejére olvassa a szentirás fentebbi szavait, kapja — betegnek tetteti magát és a hivatalos szobában lévő ágyba fekszik, s onnan igazgatá tiszteletes férjét mint elnököt szemhunyorgatásaival, mit a tanitó észrevévén hirlapilag vett magának elégtételt a szép presbiteriumon s tiszteletes asszonyomon.

Ennek a satisfactionak aztán a lett a következése, hogy a tiszteletes ur oldalbordájának kontya alatt megszületett, s a vaskalapos atyaságok által pedig kanonizáltatott azon határozati javaslat, miszerint a tanitók esküt tenni tartoznak a felsőbb, jeik iránti tiszteletre.

Tiszteletteljes és barátságos meghivás.

Lapom 3-ik számábdn emlitett keresztelői vacsora valóban a farsang utolja után f. é. február 27-én estvéli 7 órakor a Pannonia szálloda egyik zártkörü külön termében fog megtartatni, mely barátságos és kartársi kis lakomára jelen meghivásomon jegyzett t. c. birtokosát és netaláni nagybecsü családját tiszteletteljes szivességgel örömtelve meghivni szerencsém van. A terem száma megtudhatandó a kapusnál.

Buda-Pesten 1873-ki farsang utolsó napján.

A t. c. meghivottnak
őszinte tisztelője

Meghivatnak:

1. Gróf Karácsonyi ur és családja.
2. Jókai Mór ur és családja.
3. Tóth Kálmán ur és családja.
4. Mészáros Károly ur és családja.
5. Borsszem Jankó szerkesztője és családja.
6. Mátyás Deák szerkesztője és családja.
7. A Népzászló, Arany Trombita és Csodabogár szerkesztője családjával.
8. Buschmann Fer. ur és családja.

Ezen kartársi meghivást
Az Üstökös megköszönte.
Bolond Miska fel se vette.
Jankó magát mentegette.
Mátyás deák elfeledte.

Egyedöl a Matyi tette, hogy a vándor jogászt jelenlétével megörvendeztette; és nem is bánta meg, mert a demokratai kis körben igen jó találta magát s ezennel köszöni a kartársi szivélyes jó traktát.

Diskurszus
Icig szomszéd és Mihály gazda közt.

Icig: Nos mi ujság Mihály gazda?

Mihály: Hát nagyon puskaporszagu a levegő —

Icig: No én épen nem érzem, hogy a volna . .

Mihály: Hát nem olvasta a szomszéd Piret osztrák generális körrendeletét?

Icig: Nem biz én hallja khend, hát mit tartalmaz?

Mihály: Hát azt, hogy minő szakált hordjanak és minő ruhát viseljenek a honvédtisztek. Meglássa Icig szomszéd! hogy nem sokára háboru lesz. 1859-ben is elkezdték az osztrák hadseregben a szakált és hajat rendszabályozni, s eltiltották a kecskeszakál viselést, s mi közetkezett rá? Solferinó. 66-ban is reformálták a hadsereg ruháján a gombokat, s mi lett a következése? Ugyi a königräci futás? Meglássa Icig szomszéd, hogy a Piret generális legujabb rendelete azt sejteti, hogy nem sokára ismét kikap a német.

Mihály: Ugyan mondja meg Icig szomszéd! mi az a civilista?

Icig: Az a Ballagi szótára szerint anyit jelent hallja khend, mint polgár — polgári..

Mihály: Ugy hát rendiben van minden, kár ugy lamentálni a 48-asoknak Tiszáék ellen, hiszen azt az egy milliót nekünk polgároknak szavazták meg.

Felelős szerkesztő és kiadótulajdonos: **Mészáros Károly**

Pest, 1873. Nyomatott Neuer I.nál.